additicios supra memoratos, hos in libri initio reperi. P. 5. post v. 12. Vishņus nomina:

मुरारिः केशिमदेनो (मुरारिकेशिमदनो MS.) ऽरिष्टहा कालियां तकः ॥
मुकुंदो विश्वनाभश्च पद्मपाणिर्गदाधरः ।
दशावतारो विश्वात्मा शादिदेवो महीधरः ॥

Lib. I. fol. 177^b; II. fol. 216^b; III. fol. 239^a.

Haec voluminis pars anno 1775 exarata est. (WALKER 2008.)

421.

Foll. 139–166. (linn. 24.) Haláyudhae lexicon, Abhi-dhánaratnamálá appellatum. (B.) Incipit:

शब्दब्रस यदेकं यच्चेतन्यं च सर्वभृतानां । यत्परिणामस्त्रिभुवनमखिलमिदं [जयित सा वाणी] ॥१॥ इयममरद्ववररुविभागुरूपालितादिशास्त्रिभ्यः । अभिधानरस्नमाला कविकंठभूपणार्थमुख्यीयते ॥२॥

स्तर्गकांड fol. 145^a. distt. 164; भूमिकांड fol. 158^b. distt. 472; पातालकांड fol. 160^b. distt. 64; सामान्यकांड fol. 163^b. distt. 101; अनेकार्थकांड fol. 166^a. distt. 101.

Apographon nostrum e codice E. I. H. 1361 circiter annum 1820 transscriptum est. (WILSON 415°.)

422.

Lit. Devan. Charta Ind. Foll. 201. Long. 10. Lat. 4. Linn. 17.

Hemachandrae Abhidhánachintámanis, cum commentario, qui auctori ipsi tribuitur. (A.) Quum propter vocabulorum copiam hoc lexicon magni aestimatur, tum quia Jainarum superstitionis fundamenta in eo exponuntur. Primo libro numina Jainica, secundo alii dei, tertio res humanae, quarto animalia, quinto inferi, sexto denique substantiva abstracta, adjectiva, particulae enumerantur.

Lib. I. fol. 12^a. distt. 86; II. fol. 52^b. distt. 250; III. fol. 127^a. distt. 598; IV. fol. 178^a. distt. 423; V. fol. 179^a. distt. 7; VI. fol. 201^a. distt. 178.

Manuscripta textum continentia triplicis sunt generis. Atque optima ea habenda sunt, in quibus auctoris verba eam praebent formam integram, qualis commentario explicatur. Ad quam normam et editio Petropolitana expressa est, et quam codices nostri A. B. C. referunt. Alii codices majora quidem non tangunt, sed singulis lectionibus a pristina et genuina forma recedunt. Quod genus et editio Calcuttensis, et codex noster D. exprimit. Tertiae pessimaeque classis codices ab iis librariis scripti sunt, qui auctoris respectu nullo habito et singula pro arbitrio mutaverunt, et

inventa sua superflua et inepta intruserunt. Cujus specimen est cod. E.

Commentarius ab his versibus incipit:

धम्मेतीर्थकृतां वाचं । नत्वा तत्वाभिधायिनीं ।
स्वोपज्ञनाममालाया । विवृत्तिं चिद्धाम्यहं । १।

श्रेयोर्थमयमारंभः । किं तत्वात्मविकत्यनैः ।

परात्मनिंदास्तोत्वे हि । नाद्रियंते मनीपिणः । २।

प्रामाण्यं व्यासुकेव्यांडे । व्युत्पत्तिर्द्धनपालतः ।

प्रपंचश्च वाचस्मतिप्रभृतेरिह लख्यतां । ३। 1

In commentario (cf. Boehtlingk-Rieu, p. vii.) hi auctores et libri citantur: Amara et Amaraţikă, Ugra, Kálidása, Kátya, Kauţilya, Kshirasvámin, Gauḍa, Trilochana, Daṣarúpaka, Durga, Dramila, Dhanapála, Dhanurveda, Dhanvantari, Námamálá, Práchyáh, Buddhiságara, Bharata, Bháguri, Bháskara, Manu, Váchaspati, Vishnupurána, Vaijayantí, Vyáḍi, Ṣákaţáyana, Sanhitáh.

Kshírasváminis ad Amaram commentarium quum accuratius examinassem, Hemachandram majorem explicationum et exemplorum numerum ex eo excerpsisse reperi. Multa eum Haláyudhae debere, alio loco probandum erit.

Singulis synonymis persaepe versio Guzeratica addita est, quae quidem a librario facta est, neque unquam in medio commentario reperitur; rarius aliae dialecti recentiores adhibentur.

Glossae usque ad finem libri III. frequentissime in marginibus adscriptae sunt, iisque in initio hoc subscriptum est: इति नामसारोद्वारकारकः, sive इति नामसारो-हारे, quo vocabulo, e नामसारोद्वार puto corrupto, auctoris anonymi ad Hemachandram commentarius significatur. His in glossis marginalibus auctores et libros citatos hos reperi: Anekártha, sive Haimánekártha et tat-tíká, Amara et tattíká, Ujjvaladatta, Krishnapandita (Prakriyákaumudyá vrittau), Krishnabhattáh fol. 54ª, Kshírasvámin, Ganaratnamahodadhi, Chandra, Chámunda 42ª, Șrijinabhadrasúripádáḥ 37^b, Durga, Deṣanáḥ 59^b, Dhátunyáyamanjúshá 48^b, Dhátupáráyana (v. Hemachandra), Nyása (púrvanyása, laghunyása), Purushottama, Bhágavata et taṭṭíká 65ª, Bháguri, Madanapála (lex.) 61^a. 62^a, Maheșvara, Mádhavabhațțáh 54^a, Vanamálá (sic) 84b, Vásavadattá, Vichárasástra 21b, Visvalochanakára 61^b, Visvasambhu 37^b, Vishņupuráņa, Vyádi, Şáşvata, Şrídhara 61b, Haláyudha et taţţîká, Hárávalí, Hemonádihaimadhátupáráyane 61b, Hemachandrasúrivirachitadhyásrayatíká 76^b.

Editiones exstant Calcuttensis, et critica a Boehtlingk et Rieu Petropoli anno 1847 curata.

¹ Neque स्तोताणि pro ^oस्तोते हि scribendum est, neque in nostro quidem codice monstra illa नाद्रिश्चेत, विश्वादे: reperiuntur.